

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

92

Scheiber Mária
 Idő "1961"
 Személy
 Helyszám

Szerző: *M. Abonyi Arany*

Cím: *Dr. SCHEIBER MÁRIA
 művészettörténész
 44 (1898—1961)*

Forrás: *"Művészet"*

(Hely) *1961. október* (Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Dr. Scheiber Mária halálával ismét fájdalmas veszteség érte a magyar művészeti életet. Elment közülünk egy csendben és szerényen dolgozó, nagy kultúrájú, sokoldalúan képzett művészettörténész, aki hosszú éveken át mint a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár helytörténeti „Budapest” és ritkaság — (ki nem adható, illusztrált művészeti könyvek stb.) gyűjteményének osztályvezetője, mindig készséggel és megértéssel segítette a művészek és kutatók munkáját.

Egyetemi tanulmányait a budapesti Tudományegyetemen végezte. Disszertációja a „Magyar bűtortörténet”-tel foglalkozott. Sokat járt külföldön s a tanulmányutak élményeiről és tapasztalatairól cikkeken számolt be (Pesti Napló stb). Több művészeti előadást tartott a Rádióban is. Mikor a leányiskolák tantervébe felvették a művészettörténet oktatását, több évig középiskolákban tanította ezt a tárgykört és saját maga állította össze tankönyvét.

A felszabadulás után több szemeszteren át az egyetemen, a Gerevich tanszéken dolgozott óraadó tanárként, és a Szabad Egyetem előadásai keretében beszélt a középkori orosz művészetről. Igen érdekes és értékes volt az az előadássorozata is, amelyet színészek és színházi rendezők részére tartott egyes darabok bemutatása előtt, kultúrtörténeti ismertetéssel világítva meg azt a kort, amelyben a dráma játszódik.

A szakkönyvekről sok kritikája, ismertetése

jelent meg a folyóiratokban. A „Grafika” több jelentős cikksorozatát közölte. Megemlítjük „Az olasz renaissance hatása a magyarországi könyvművészetre” és „A klaszicizmus korának magyar könyvművészete” címűeket. A Szabó Ervin Könyvtár érdekes tanulmányai sorozatában ott találjuk dr. Scheiber Mária „A régi Pest-Buda az egykorú újságok hirdetéseiben” és „Pest-Budai látképek József nádor korában” című munkáit.

Lankadatlanul szolgálta a kultúrát. A hivatászeretet fáradhatatlanná tette művészettörténeti munkájában, s mikor 1959-ben nyugdíjba ment, tudományos működését azután is állandóan folytatta.

Értékes munkásságára szeretettel és megbecsüléssel emlékeznek kollégái, olvasói, tanítványai, hallgatói, barátai és ismerősei.

M. Abonyi Arany